

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/389/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207115
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5912207115.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 6C/94/2012-94 zo dňa 27. mája 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zákona č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Ružomberok nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdu.

Okresný súd po oboznámení sa s obsahom listín založených v spise a obsahom spisu sp. zn. 2Er/540/2011 zistil, že dňa 15. 08. 2011 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Okresný súd v Ružomberku vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 30. 08. 2011. Z týchto zistení mal preukázané, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené v zákonnej 15-dňovej lehote stanovenej ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti okresný súd konštatoval, že neboli splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne, bez zbytočných prieťahov, poverenie vydal v zákonnej lehote a preto súd návrh ako bezdôvodný zamietol bez potreby ďalšieho dokazovania, keď samotný základ nároku nie je daný.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že odporcoví, ktorý mal vo veci úspech, právo na náhradu trov konania nepriznal, keď tento si žiadne trovy neuplatnil.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že pred vynesením napadnutého rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k návrhu, a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto procesný postup súdu nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O. s. p. Pred vyhlásením rozsudku nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k nim vyjadriť a zároveň nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa odporca vôbec nevyjadril k podanému návrhu, mal okresný súd umožniť navrhovateľovi, aby uplatnil svoje stanoviská ku skutkovým a právnym otázkam. Ak tak okresný súd neurobil a vo veci meritorne rozhodol, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Navrhovateľ s poukazom na ust. § 15 O. s. p. ďalej v dôvodoch odvolania uviedol, že v texte návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne a v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tomto smere poukázal na názor v právnej a skutkovo zhodnej veci vyslovených Krajským súdom v Trnave, napr. v rozhodnutí zo dňa 17. 10. 2012 sp. zn. 11NcC/46/2012, v ktorej boli vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Dunajská Streda a vec navrhovateľa bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. Rovnako rozhodli v skutkových a právne rovnakých veciach navrhovateľa aj Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Prešove. Za takýchto okolností nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

Na tvrdenia navrhovateľa, že vyjadrenie odporcu k návrhu mu nebolo pred vyhlásením napadnutého rozsudku doručené je potrebné uviesť, že okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí návrhu vo veci samej založil hlavne na skutočnosti, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané súdnemu exekútorovi v zákonnej lehote, čo bolo rozhodujúce pre právne posúdenie prejednávanej veci. Tvrdenie navrhovateľa, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, nie je pravdivé, nakoľko okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom po nariadení pojednávania.

Taktiež neobstojí ani námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ v rámci odvolania proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti okresného súdu výslovne uviedol, že nepodáva námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. Na uvedené poukázal aj Krajský súd v Žiline, ktorý vec vrátil okresnému súdu bez rozhodnutia nadriadeného súdu o námietke zaujatosti, lebo navrhovateľ ako účastník konania sám deklaroval, že nepodal námietku zaujatosti a proti vôli účastníka konania nie je možné vyvodzovať, že sa jedná o námietku zaujatosti. Konajúci sudca sa dňa 10. 10. 2012 vyjadril, že nemá žiadny vzťah k prejednávanej veci a k účastníkom konania, ktorý by objektívne vzbudzoval pochybnosti o jeho nezaujatosti. Nepodielal sa rozhodovacou činnosťou na rozhodnutí, ktoré súvisí s nárokom navrhovateľa na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Ružomberok, nie je objektívne spôsobená bez ďalšieho vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

Námietkou, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, sa môže účastník brániť aj v rámci odvolacích námietok, ak to urobil v tomto prípade žalobca. Ak nie je vydané rozhodnutie nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, odvolací súd môže pri skúmaní tohto dôvodu posúdiť otázku vylúčenia sudcu samostatne, čo by bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd v skutočnosti, že škoda mala navrhovateľovi vzniknúť postupom Okresného súdu Ružomberok, na ktorom vykonáva zákonný sudca funkciu sudcu, nevidí dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci. Je nutné rozlišovať medzi pojmom súd a sudcovia a z hľadiska zásad spravodlivého procesu citlivo zvažovať i vzťah v posudzovaných súvislostiach. Vzťah sudcov je pri výkone rozhodovacej činnosti riadený princípom prezumpcie nezávislosti súdnej moci, ktorá nepodlieha subjektívnym pocitom sudcov pri ich rozhodovaní a nie je ničím zaťažovaná v ich postojoch voči súdu. Pôsobenie sudcov na určitom súde je vždy objektívne dané, len sama táto skutočnosť nemôže byť dôvodom ich vylúčenia. Sudcovia ako reprezentanti verejnej moci by tak apriórne stáli vo svetle spochybňujúcom ich profesionálne schopnosti. Vzájomný vzťah medzi sudcom a súdom nie je vzťahom zamestnaneckým alebo služobným. Vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého vyplývajú vzájomné práva a povinnosti sudcu a štátu. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákonný a iné všeobecne záväzne právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vidieť aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého súdneho systému, aj konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí. Iba také chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie NS SR sp. zn. 1Nc/86/2011 zo dňa 24. 11. 2011). Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nebol daný dôvod na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Odporcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiaden návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.